

GERGELY ÁGNES (1933) Budapest

GERGELY ÁGNES

Kristálylapok

Jékely Zoltán verssoraira

A gyertyát körülsírja a kanóc.
A gyufából kilép a szelleme.
Álmomban ér az elképzelt veszély.
Most voltaképpen sírni kellene.

Sírni, minek. Semmi sem változik.
A gyász fehéren ismétli magát.
Kendőt kötök és ablakot nyitok.
A tücsökhang egy oktávval leszállt.

Villámlanak benn a kristálylapok.
Hajnal felé érzem a súlyukat.
Vetési varjú néz az ág mögül.
Tekeregnek a mélyben az utak.

*S én csak állok a nagy út fordulóján,
minthogyha várnék valami csudát.*
Álom, ne hagyj el. Nem akarom látni,
amit egy eltiport giliszta lát.

2016. augusztus